

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4C/249/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615203107
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1615203107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Y. o zaplatenie 604,46 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 604,46 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.3.2015 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 604,46 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 604,46 € od 29.3.2012 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou dňa 16.7.2010 uzatvorila v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“) zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pre žalovanú zriadila a viedla bežný účet. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovanej, žalobkyňa v súlade so zmluvou a VOP odstúpila od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok, zatvorila príslušný účet žalovanej a vyzvala ju na zaplatenie dlžnej sumy. Pokiaľ ide o posledný výpis z účtu s nulovým zostatkom, účet je možné zatvoriť len ak je na ňom nulový zostatok, preto žalobkyňa pred zatvorením účtu vykonala dňa 29.3.2012 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte žalovanej previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej. V súlade s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % ročne. Aktuálny záväzok žalovanej ku dňu 24.3.2015 predstavuje istina vo výške 604,46 € a príslušný úrok účtovaný odo dňa prevodu na vnútorný pohľadávkový účet vo výške 499,92 €, čo preukazuje výpis z bankového informačného systému.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadřila.

3. Okresný súd Malacký rozsudkom zo dňa 17.9.2018 č.k. 4C/249/2015-45 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.2.2020 sp. zn. 6Co/35/2019 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že súd prvej inštancie považoval žalobu za neúplnú a výšku žalovanej sumy za nepreukázanú, resp. nepreskúmateľnú. V takejto situácii bolo jeho povinnosťou podľa § 129 ods. 1, 2 C.s.p. vyzvať žalobkyňu na odstránenie

nedostatkov žaloby, t.j. na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom uplatnenej istiny (§ 132 ods. 2 C.s.p.), na zdôvodnenie uplatnenej istiny a príslušenstva, na špecifikáciu uplatneného nároku (z čoho pozostáva uplatňovaná istina, koľko tvoria úroky, v prípade poplatkov aké poplatky si uplatňuje, kedy boli splatné, podľa akého ustanovenia, či ide o poplatok súvisiaci s vedením účtu alebo s poskytnutím úveru), na doloženie relevantných listinných dôkazov a pod. Keďže súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez takejto kvalifikovanej výzvy adresovanej žalobkyni a bez nariadenia pojednávania, odvolací súd dospel k záveru, že uvedeným postupom porušil právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

5. Súd poukazuje na to, že žalobkyňa v odvolaní špecifikovala uplatnenú pohľadávku, keď uviedla, že dňa 30.11.2010 uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, na základe čoho poskytla žalovanej limit povoleného prečerpania vo výške 570 €. Povolené prečerpanie bolo poskytnuté s úrokom 16,90 % ročne v súlade so zmluvou a VOP čl. III písm. U bod 10. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet a nepovolený debet. Povolené prečerpanie dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Žalovaná prekročovala povolený limit povoleného prečerpania, čím porušovala zmluvu a dostala sa do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Na základe uvedeného žalobkyňa v zmysle VOP oddiel III časť T bod 12 znížila žalovanej limit povoleného prečerpania na 0 € dňa 21.3.2012. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu. Dlh vo výške 604,46 € predstavoval rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovanej. Žalobkyňa odôvodňovala požadovaný úrok vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2012 až do zaplatenia tým, že uvedená úroková sadzba je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP oddiel III časť A bod 23 v spojení s § 2 písm. f/ a § 18 ZoSÚ. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte bude úročený. Tvrdila, že zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Naopak, podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Zdôrazňovala, že zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale aj historické vývesky.

6. Vzhľadom na to, že žalobkyňa už v rámci podaného odvolania doplnila skutkové tvrdenia týkajúce sa uplatneného nároku a doložila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom toto odvolanie bolo riadne doručené na vyjadrenie žalovanej, výzvu podľa § 129 ods. 1 a 2 C.s.p. spomínanú v rozhodnutí odvolacieho súdu už súd nerealizoval a nariadil vo veci pojednávanie na termín 13.11.2020, na ktorý predvolal strany sporu. Žalobkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 21.10.2020, v ktorom s poukazom na hospodárnosť konania navrhla, aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti. Žalovaná ospravedlnila svoju neprítomnosť telefonicky tesne pred pojednávaním s tým, že má zdravotne postihnutú dcéru a nemá ju kde dať, musí sa o ňu postarať. Súhlasila s tým, aby sa pojednávalo a rozhodlo v jej neprítomnosti. Vychádzajúc z uvedeného, súd v zmysle § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec pojednal a rozhodol.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

8. Zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 16.7.2010 uzatvorenej medzi žalobkyňou (vtedy vystupujúcou pod obchodným menom Dexia banka Slovensko a.s.) a žalovanou súd zistil, že obsahom zmluvy bolo zriadenie rastového osobného účtu, pričom žalovanej bola vydaná aj platobná karta Maestro s denným limitom 1 000 €. Z článku VI. bodu 4 zmluvy vyplýva, že banka je oprávnená za poskytovanie produktov/služieb účtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko a.s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu. V článku VII bod 2 zmluvy žalovaná ako majiteľ účtu vyhlásila, že obdržala obchodné podmienky, ktorú sú súčasťou Zmluvy/príslušných zmlúv a zaväzuje sa ich dodržiavať. Banka je oprávnená meniť obchodné podmienky, pričom zmeny a ich účinnosť oznámi banka zverejnením vo svojich obchodných priestoroch, informáciou na výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia banky v lehotách podľa obchodných podmienok.

9. Z návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 30.11.2010 súd zistil, že žalovaná požiadala o povolené prečerpanie na spomínanom osobnom

účte do výšky debetného limitu 570 €. V bode 3 návrhu bolo uvedené, že výšku, dátum účinnosti debetného limitu a výšku úrokovej sadzby banka oznámi klientovi formou výpisu z technického systému banky. V zmysle bodu 9 návrhu v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy bankou v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, dôjde povolením čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu tejto zmluvy.

10. Z predložených výpisov z účtu žalovanej za obdobie od 16.7.2010 do 29.3.2012 súd zistil, že k 29.3.2012 mala žalovaná na svojom účte debetný zostatok 604,46 € (rozdiel medzi súčtom debetných operácií vo výške 10 131,47 € a kreditných operácií vo výške 9 527,01 €).

11. Žalobkyňa listom zo dňa 21.3.2012 žalovanej oznámila, že z dôvodu vykazovaného debetného zostatku na jej účte odo dňa 1.12.2011 v aktuálnej výške 595,46 € odstupuje od zmluvy o účte dňom doručenia tohto oznámenia a zároveň ju vyzvala na úhradu spomínaného debetného zostatku v lehote troch dní od doručenia oznámenia.

12. Podľa oddielu III časti A. bodu 23 VOP žalobkyne platných od 1.11.2010, ak účet/vkladná knižka dosiahne debetný (záporný) zostatok, príp. sa prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prekročenie v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Takéto prekročenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ťarchu pohľadávky klienta voči banke. Ak vznikne na účte/vkladnej knižke debetný (záporný) zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ťarchu účtu/vkladnej knižky, príp. účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedenými v sadzobníku.

13. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

14. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

15. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov

na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. e/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

20. Podľa § 2 písm. f/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

21. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a/ podľa § 9 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/,g/, i/ a w/,

b/ povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c/ výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej forme alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

23. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len sčasti, a to vo výške uplatnenej istiny 604,46 €. Žalovaná uzatvorila so žalobkyňou jednak zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou jej žalobkyňa zriadila osobný účet a poskytla platobnú kartu a jednak zmluvu o povolenom prečerpaní na účte (návrh zo dňa 30.11.2010). Predmetné zmluvy uzatvorila žalovaná ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy trvalého bydliska. Išlo o zriadenie osobného účtu a nie účtu podnikateľského. Zo žiadnych skutočností nemožno vyvodit', že by žalovaná uzatvorila zmluvu na účely podnikania, ale je zrejmé, že predmetom vzťahu bol bežný účet fyzickej osoby spotrebiteľky. Žalobkyňa je bankou, právnickou osobou poskytujúcou okrem iného službu vedenia účtu a taktiež poskytujúcou úvery aj formou povoleného prečerpania na účte. Súd preto vec právne posúdil nielen podľa citovaných ustanovení Obchodného zákonníka, ale aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľov a podľa ZoSÚ, keďže išlo o spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania.

24. V konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobkyňa viedla pre žalovanú bežný účet, pričom prečerpanie finančných prostriedkov na účte vyplýva z predložených výpisov z účtu. Žalobkyňa najprv znížila limit povoleného prečerpania na 0 € dňa 21.3.2012, následne dňa 29.3.2012 zatvorila účet a debetný zostatok na účte previedla internou účtovnou operáciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Súd mal z predložených výpisov z účtu za preukázané, že žalobkyňa evidovala voči žalovanej pohľadávku ku dňu uzatvorenia účtu vo výške 604,46 €, ktorú jej súd ako dôvodne uplatnenú priznal.

25. Žalobkyňa sa domáhala taktiež zaplata úroku vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy 604,46 € od 29.3.2012 až do zaplata. Súd v prvom rade považuje za nesprávny argument žalobkyne, podľa ktorého jej tento sankčný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania účtu umožňuje požadovať ustanovenie § 18 ods. 1 ZoSÚ. Predovšetkým dané ustanovenie upravuje výlučne informačnú povinnosť banky vo vzťahu ku klientovi pre prípad vzniku prekročenia (prečerpania) bežného účtu, neustanovuje akékoľvek práva banky v súvislosti s prekročením (prečerpaním) bežného účtu. Predmetné ustanovenie nerozlišuje medzi povoleným a nepovoleným prečerpaním bežného účtu, vzťahuje sa na oba tieto inštitúty, pričom neustanovuje, že banka má voči klientovi pri nepovolenom prečerpaní nárok na všetky plnenia, o ktorých jej toto ustanovenie ukladá klienta informovať. Subjektívne práva banky na tieto plnenia v konkrétnom právnom vzťahu musia vyplývať z osobitých zákonných prípadne zmluvných ustanovení (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25.4.2019 sp. zn. 9Co/149/2018).

26. Žalobkyňa však v danom prípade nepreukázala platné individuálne dojednanie úroku uplatneného za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 %, nakoľko nepreukázala jeho dojednanie priamo v spotrebiteľskej zmluve. Je síce pravdou, že samotné použitie odkazu na obchodné podmienky nie je v spotrebiteľských zmluvách zakázané, avšak takáto zmluva musí obsahovať tzv. transparentnú inkorporačnú doložku, ktorá musí byť dostatočne jasná a zrozumiteľná (musí z nej byť možné presne identifikovať dokument, na ktorý odkazuje) a nesmie byť v zmluve skrytá medzi menej významné zmluvné dojednania. Dokonca ani pri zachovaní transparentnosti inkorporačnej doložky nie je prípustné, aby do obchodných podmienok (prípadne ďalších častí zmluvnej dokumentácie) v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skrýval pre spotrebiteľa dôležité a podstatné zmluvné dojednania alebo také, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a dodávateľ dúfa, že si ich nevšimne. Pokiaľ tak dodávateľ učiní, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (k tomu porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11). Zahnutie ustanovenia ukladajúceho spotrebiteľovi platiť úrok z nepovoleného prečerpania do všeobecných obchodných podmienok, pričom jeho výška je určená ďalším odkazom na sadzobník (úrokové sadzby produktov) tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, sa nedá hodnotiť inak ako snaha ukryť pred spotrebiteľom pre neho podstatné zmluvné ustanovenie, ktorého uplatnenie môže mať veľký negatívny dopad na jeho finančnú situáciu. Navyše, úrokové sadzby produktov žalobkyne platné od 19.3.2012, teda v čase, keď sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania účtu, žiadnu úrokovú sadzbu pre prípad nepovoleného prečerpania neobsahujú. Výška úrokovej sadzby 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní účtu vyplýva až z úrokových sadzieb produktov žalobkyne účinných od 1.1.2015 v spojení s bodom 3.12 VOP účinných od 1.3.2015.

27. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Bratislave z 25.4.2019 sp. zn. 9Co/149/2018 a z 24.10.2019 sp. zn. 9Co/70/2019 v obdobných veciach žalobkyne, v ktorých sa konštatovalo, že zmluvné ustanovenie uvedené v bode 3.12 VOP žalobkyne, podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňou požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. a je vzhľadom na jej nadviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobkyňou požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne. Krajský súd zotrval na svojom názore, že sankčný úrok 28 % ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne, prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Žalobkyňa tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Krajský súd uzavrel, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobkyňou stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v danej dobe obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaná ako spotrebiteľka nebola v zložitej finančnej situácii, nedostala by sa do nepovoleného prečerpania a nezáviazala by sa tým platiť takto neprimerane vysoký úrok z požičaných peňazí.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súdu žalobu v časti požadovaných úrokov vo výške 28 % ročne zo sumy 604,46 € od 29.3.2012 až do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. Pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobkyne priznaná, a tak je možné konštatovať, že mala plný úspech vo veci. Vznikol jej tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej. O výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).